

Otevřel ji okenečko:
Podivaj se, ma paničko;
podivaj se do zahrady,
jak tam kvitnu vinohrady!

Panička okny hleděla,
chůvěnka ju postrčila.

To než na zem doletěla,
v drobný prach se obrátila.

Vyrůstla tam jablunečka,
to tej pani ze srdečka.
Kdo z ni jabka trhať budě,
ten pomsty Boží nējždě.

Trhal jich pan s pacholatkem
a chůvěnka s tím děťatkem.
V tom se mračno postavilo
a tu chůvěnku zabilo.²⁾

1) Mlč, chůvičko, nežel teho,
přijď pomsta, přijď z teho.

anebo:

Mlč, chůvěnko má rozmilá,
bude temu jiná správa.

2) V tom se nebe zamračilo,
hromobiti jest nastalo.

Zabilo pana s pacholatkem
a chůvěnku s tím díťatkem.

177. NEPANNA

377.

Od Příbora

V mlyna-řo-vem spla-vku bi-la hu-ska ply-va, že z velke-ho mi-lo-va-ni ma-lo hdy co by-va.

V mlynařovem splavku
bila husa plyva,
že z velkeho milovani
malo hdy co byva.

Je mně hrubě zima,
větříček zaviva,
pusť mne jenom do komůrky,
moja roztomila.

Včil ju on opustil
v jejich mladých letech,
ztratila vinek zeleny,
něužila světa.¹⁾

Stanul pod okenko,
zavolal tišenko:
Marianko, srdce moje,
otevř mně okenko.

Ja tě do ni pustim,
na snych ručkach uspiť,
slibila sem Bohu svemu,
že tě nějopustim.

Světa něužila,
pannu nējnabyla,
to že pro synka mileho
Boha opustila.

1) Měla sem vinek zeleny,
padl mně do blata.

178. UTOPENEC

378.

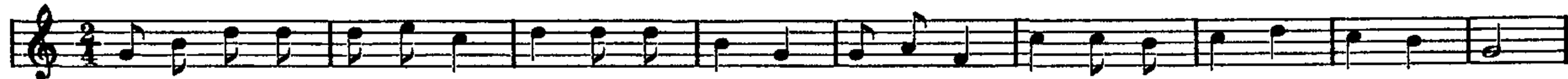
Ze Slavíkovice

V Rósi-no-vě re-bníček, aj, v Ró-si - no - vě rebníček, u-to-pil se tam sy-ne-ček, ja, sy-ne-ček.

379.

Z Pavlovic

Před na - še je ry - bni-ček, aj, před na - še je ry - bni-ček, u - to - pil se tam sy - ne - ček.

V Rósinově rebníček,
aj, v Rósinově rebníček,
utopil se tam syneček,
ja, syneček.

přišla vodinka, vzala ho,^{*)}
ja, vzala ho.

šak ho tam zase spatříme.

Plače vo ně děvečka,
že už pozbela synečka.

Zase ho tam spatříme,
až jedná všeci vstaneme.

Utopil se, škoda ho,
aj, utopil se, škoda ho,

Neplač vo ně, dítě mé,

*) prudká voděnka vzala ho,